

Елизавета Бута

Моника
БЕЛУЧИ

КОЙ ЩЕ МИ ПРОСТИ
КРАСОТАТА

РУСКИ КНИГИ НА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК

© Бута Е., 2019

Печатается с разрешения правообладателя –
издательства „Algoritm Trading House“

Елизавета Бута
МОНИКА БЕЛУЧИ
КОЙ ЩЕ МИ ПРОСТИ КРАСОТАТА

Първо издание на български език

© Издателство „Паритет“

© Петя Талева – превод

На Моника Белучи, родена в италианското градче Чита ди Кастело, мнозина, подразнени от красотата ѝ, предричат „кариера“ на държанка. Ала противно на очакванията тя влиза в юридическия факултет на университета в Перуджа. Всичко се променя през 1989 година, когато представители на агенцията Elite Model Management убеждават девойката да се пробва като модел. Само след година всички световни агенции се борят Моника Белучи да представлява тяхното име. „Вместо учението предпочетох просто да живея“ – казва тогава бъдещата актриса.

На снимачната площадка на филма „Апартаментът“ Моника Белучи се запознава с Венсан Касел. Там започва една от най-красивите любовни истории в европейското кино. За съжаление, времето променя всичко и любовта не прави изключение. След 18 години Моника и Венсан се развеждат. „Хората може да ти простят ума, дори таланта, но красотата – никога“ – казва вече световната знаменитост Моника Белучи.

В тази откровена книга ще намерите невероятната биография на голямата актриса на италианското кино!

Всички права са защитени. Никаква част от тази книга не може да бъде възпроизведена в каквато и да е форма без писменото разрешение на притежателя на авторските права.

ISBN 978-619-153-219-3

Хората може да ти простят ума,
дори таланта, но красотата – никога.

Моника Белучи

Глава 1

МАЛКАТА ИТАЛИЯ

1964–1978 година

Там, където се родих и израснах, хората нямаха помежду си никакви тайни. Всички познаваха всички, всичко беше пред очите на всички и моите двойки стигаха до вкъщи преди мен. А когато аз пристигах, мама беше вече напълно готова да оцени поведението ми. И нравите бяха прости: мъжете подсвиркваха след мен, а жените ме одумваха.

Като малка винаги мечтаех да бъда като момичетата на снимките на големите фотографии Хелмут Нютън, Брус Вебер и Ричард Аведън, но нямах фигура на модел, а и не бях достатъчно висока за тази работа. Никога не съм се стремяла да бъда такава, каквато ни диктуват законите на модата. Няма закон, който да повелява всички да бъдат еднакви. (Моника Белучи)

Градчето Чита ди Кастело се намира в провинция Умбрия, на 53 километра от нейната столица Перуджа. Животът в него сякаш е спрял в петнайсети век. Там всеки повеи на модата, всяка технологична новост се приемат на нож. Жените, както

преди няколко века, предпочитат черните дрехи. Мъжете ден след ден седят на терасите на малките кафенета, за да обсъждат важните политически събития, пият добро вино и играят шах. Там никога нищо не се случва. За едни това е прелестта на градчето, а други са принудени да го напуснат, тъй като Чита ди Кастело никога не е бил снизходителен към бунтарите.

Мария Густинели, бъдещата майка на Моника Белучи, се ражда в традиционно и любящо семейство. Строгото възпитание и нравите на града не допадат на свободолюбивата натура на художничката. Тя обожавала пейзажите на Умбрия, двореца Вители и централния площад на града, но любовта стигала дотам. Вечно черни дрехи, градски клюкарки и задължителни неделни проповеди... Всичко това категорично не се харесвало на девойката. Щом навършила осемнайсет години тя веднага заминала да учи в Перуджа. Очаквала, че там ще може да има такъв живот, за какъвто винаги е мечтала.

Една година преди завършването на университета Мария се запознала с фермера от ирански произход Паскуале Белучи*. Младият мъж пристигнал в Чита ди Кастело няколко години преди това и живеел на съседната улица до дома на родителите ѝ. Девойката го познавала по лице, но никога не разменила и няколко думи с иранеца. Паскуале си останал чужденец в малкото италианско градче. Хората странели от него, страхували се и само го обсъждали. Мария, която се връщала често в родния град, се отнасяла към него по същия начин. Въпреки това младежът веднъж все пак се престрашил да покани художничката на среща, а тя смело се съгласила.

Това станало истинска трагедия за семейство Густинели и щастие за всички клюкарки в Чита ди Кастело. Романът на ху-

---

* В различните източници се дават различни имена на бащата на Моника. Неговото иранско име не е известно. В града знаели мъжа като Паскуале. – Бел. авт.

Градчето Чита ди Кастело

дожничката и земеделеца станал градската новина №1. Впрочем дори в малките градчета на младостта се прощава много. За девойката злословели, убеждавали я да остави неподходящия младеж, заключвали я вкъщи. Но всичко било напразно. В един момент родителите ѝ се примирили. Ще походят и ще се разделят, какво друго да стане?

Неочаквано за всички Паскуале се решил на още по-смела стъпка: той предложил на девойката ръката и сърцето си. Мария радостно се съгласила, без да помисли за последствията. За католическото семейство това била истинска трагедия. Родителите ѝ били принудени да се откажат от дъщеря си, но дори и това не помогнало. Непокорната Мария не искала да чуе нищо.

Напук на всичко двамата се оженили. Мария, която получила традиционното католическо възпитание, никога не се отличавала с особена религиозност. Паскуале бил от мюсюлманско семейство, но също никога не спазвал правилата на корана, а се смятал за светски европейски човек. Ала за такъв го смятала само Мария.

След сватбата младите се сблъскали с купища битови проблеми, за които въобще не се били замисляли. Паскуале едва можел да изхранва себе си, а сега трябвало да печели два пъти повече. Колкото и да е странно, хроничната липса на пари не станала ябълка на раздора за младото семейство. Въпреки всичко те продължавали да се обичат и да мечтаят.

Постепенно работата на Паскуале потръгнала. Но фермерството явно не било достатъчно, за да осигури достоен живот, и мъжът се започнал бизнес с товарни превози. Единственият недостатък на иранеца била страстта към хазартните игри. Не може да се каже, че бил страстен играч, но веднъж в седмицата обичал да изиграе няколко партии покер. За местните това било достатъчно, за да измислят стотици легенди как постоянно губел всичко.

Жителите на градчето намразили Моника
почти от раждането ѝ

Обикновено щастието дразни хората, още повече неочакваното щастие. Цялото население на Чита ди Кастело буквално тръпнело кога ще започнат проблемите на младото семейство. Не може да се омъжиш за друговедец и да бъдеш щастлива. Не може да нарушаваш правилата без последствия! На пазара жените подвиквали след девойката, говорели ѝ гадости, не я пускали в църквата...

По-късно Моника Белучи ще каже, че филмът „Малена“ до голяма степен прилича на живота на майка ѝ. Този филм окончателно утвърждава Моника сред световните кинозвезди от италиански произход. След премиерата на „Малена“ започват да я сравняват със София Лорен, Джина Лолобриджида и с други актриси, прославили италианското кино. След излизането на „Малена“ Чита ди Кастело отново избухва в клюки за семейство Белучи.

Мария и Паскуале скоро уреждат живота си, но хората в градчето така и не започват да се отнасят към тях по-добре. Мария до края не се помирява със своето семейство. Впрочем младите били щастливи, а това е главното.

Семейният живот общо взето започва тогава, когато дойдат децата. Отначало мисълта за тях плашела и двамата, но една година след сватбата Мария и Паскуале осъзнали, че искат дете, а по-добре три или пет... След още половин година в града плъзнали слухове, че Бог е наказал Мария за брака с друговедеца и я лишил от радостта да бъде майка. В малките градчета слуховете се раждат по-бързо от истината. Още преди да се запише за преглед при лекаря, в града вече се говорело, че Мария е неплодна. За съжаление, лекарят потвърдил тези приказки. Според неговото мнение болестта на Мария не се поддавала на лечение.

За младото семейство настъпил истински черен период. Хората в градчето с нова сила намразили семейство Белучи, а животът без деца изведнъж започнал да изглежда безсмислен.

Кадър от филма „Малена“
*„В „Малена“ Джузепе Торнаторе много добре показва
атмосферата на италианските градове, в които от
векове не се е променило нищо. Аз съм родена точно в
такова място, каквото е описано във филма“
(Моника Белучи)*

В града започнали да говорят, че това е наказание за майка ми. Че не трябвало да се омъжва за човек от друга националност. (Моника Белучи)

Но понякога стават чудеса. И много често стават в най-точното изкуство, в медицината. Няколко години, след като се омъжила, Мария забременяла. А след девет месеца родила съвсем здраво, чернокосо момиченце, което решили да нарекат Моника.

В коя година е станало това? По съвсем разбираеми причини актрисата предпочита да не отговаря на този въпрос. В зависимост от настроението тя посочва най-различни години: от 1965 до 1969 година. Затова във всичките ѝ официални биографии има ужасна бъркотия с датите: в един източник тя е родена през 1969 година и влиза в университета на 15 години, в друг е родена през 1964 година и постъпва в института на 25 години. За Моника Белучи годината на раждане няма значение (по документи е на 30 септември 1964 година).

Естествено, с раждането на дъщерята омразата в града към семейство Белучи минала всички разумни граници. Мария без особени душевни терзания спряла да ходи на неделните служби, но пък се оказало, че в католическия храм не искали да кръстят детето. Това станало истински удар за младата жена, получила католическо възпитание. След огромни оскърбления и унижения тя все пак успяла да уреди кръщаването на дъщеря ѝ. Пълното име на бебето било Моника Анна Мария Белучи.

Хубавото момиченце буквално от раждането предизвиквало отвращение и страх в италианските майки на синове. Те забранявали на момченцата да играят с нея, а момиченцата не искали да дружат с Моника. Колкото по-голяма ставала девойката, толкова повече проблеми ѝ създавала нейната външност.

Когато Моника била в седми клас завели децата на екскур-

Съдържание

Глава 1. МАЛКАТА ИТАЛИЯ. 1964–1978	3
Глава 2. LICEO CLASSICO И ПЪРВАТА ЛЮБОВ. 1979–1984	20
Глава 3. УНИВЕРСИТЕТЪТ В ПЕРУДЖА. 1984–1987	36
Глава 4. МИЛАНО. 1987	48
Глава 5. ПЪРВИЯТ БРАК. 1987–1991	54
Глава 6. ЕДНА НЕВЕСТА НА ДРАКУЛА В НЮ ЙОРК. 1991–1992	70
Глава 7. НЕЗАБЕЛЕЖИМИ РОЛИ. 1992–1994.....	104
Глава 8. НАЙ-МНОГООБЕЩАВАЩАТА АКТРИСА. 1994–1996.....	114
Глава 9. СЪВМЕСТНА РАБОТА. 1997–1999	132
Глава 10. ГОСТУВАЩ БРАК. 1999	150
Глава 11. ОБЕЩАХ ТИ ФИЛМ. 2000–2001	160
Глава 12. ВРЕМЕТО РАЗРУШАВА ВСИЧКО. 2002–2003.....	172
Глава 13. ПРЕЗАРЕЖДАНЕ. 2003–2004	195
Глава 14. РАЖДАНЕТО НА ДЪЩЕРЯТА. 2004–2006	212
Глава 15. НА ПЪТ. 2006–2008.....	234
Глава 16. НЕ СЕ ОБРЪЩАЙ НАЗАД. 2008–2010	250
Глава 17. ЗА ВСИЧКО Е ВИНОВЕН РИО. 2010–2013	258
Глава 18. НЕПОНОСИМАТА ЛЕКОТА НА СВОБОДАТА. 2013–2014	280